

tíðindablaðið sosialurinn

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurinn ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krišjan Dahl
Bláðólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurinn
Prent: P/f Pressan 1981

Fyrsta stigið

TÁ sitandi samgonga tók við, boðaði hon frá í sínum samgonguskjali, at hon ætlaði sær at føra ein virknan íbúðarpolitikk. Hesin politikkur er nú við at taka form og fyrsta stigið varð tikið við tí lógaruppskoti, sum Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður legði fyrri lögtingið hósdeginn.

ÆTLAN landsstýrisins er í trimum: Fyrst er talan um at bota um uppsparingarhugin til sethúsabygging og sum nakað nýtt kann tann uppsparði peningurin nú eisini nýtast til keyp av grundstykk. Hetta verður framt við tí omanfyrenevnda lógaruppskotinum. Høvuðsinnihaldið er annars hetta, at tað verður veittur ein rentustuðul uppá 3% oman á innlánsrentuna í tí stovni, har spart verður upp. Setast kunnu hægst 30.000 kr. inn um árið og tilsamans kann endaliga upphæddin verða 300.000 kr. Uppspardi peningurin verður bundin í 8 ár.

NÆSTA stigið verður at fáa bött um lánimøguleikarnar hjá Húsálansgrunninum og at fáa gjørt ymsar treytir lagaligari fyrri tey, sum skulu byggja eins og fyrri

oddagrein

fólk við serstøkum tørvi, eitt nú brekaðum. Eisini skal verða loyvt at lána til keyp av gomlum húsum og ætlanin er at fáa betri sømdir fyrri umbyggingarlánnum í eldri sethúsum.

TRÍÐJA og ikki minst týðningarmikla stigið er at fáa nýggja lóggávu um íbúðargrunn. Sum øllum kunnugt virkar lógin frá 1978 yvirhøvur ikki og lætt er í dag at síggja hví so er, men tað lata vit liggja her. Nú ræður um at fáa eina lóg, sum kann útvega íbúðir til leigu. Lógin eigur at verða soleiðis orðað, at móguleikar skulu verða hjá kommunum, sosialum felagsskapum eins og grunninum sjálvum at fara undir bygging av leiguíbúðum til eina leigu, sum ein og hvør skal kunna rinda. Tørvurin er sera stórur á júst hesum øki, so vit vóna, at landsstýrið fer at bera skjótt at við teimum lógaruppskotum, sum enn resta til tess, at fáa eitt haldgott grundarlag undir einum sosialum og aktivum íbúðarpolitikki.

jd

Ein málteigur við ongum Tjaldri

Góði vinmaður!

Fyrst fari eg at takka tær Svenning, fyrri eitt skilgott aftursvar. Tað er stílað við sátt og miklum sóma til min í Sosialinum.

Lat meg fyrri tað næsta hava við orðið, handan málningin, ið stendur fyrri málteiginum.

Fer ikki Tjaldrið við kós suður um Porkerisnes? Um eg var eins og tú, hevði eg snúð tí meira vesturi, tá hevði tað eftir míni metan verið á heilt beinari leið. Tað var ongantið ætlan min at fara út í eitt blaðtjakk, um málburð og málrokt, og hevur tú tikið tað fyrri tað eisini.

Fyrri hann, ið ikki hevur fingið eina rættliga góða hylling á í hvussu so er at skriva á føroyskum, er tað tungt og stríggj at koma væl frá tí. Eg hevði havt bestan hugin til at kasta øll »ð-ini« á vestfallið. Ólíkari hevði verið at skrivað á suðuroyðarmáli.

Beint fram sum tað verður tosað. Oyrað mitt sigur mær ongantið frá »ð-ljóðinum. Hevði man ikki eisini tá lært at skrivað, og ella málborið seg á donskum, so hevði ofta sæð illa út, ella verri út hjá mær. So eg vil siga gott fyrri tí danska vit lærdu tá.

Nakað tað sama kann sigast um y, ý.

Satt at siga fella tey bæði rættliga eins fyrri meg at siga ella helst skriva: »Eg (vit) ynskja tær (tykkum) eitt gott nýtt ár«.

Ella á sama hátt: »eitt gott nýggjár«.

Onki at træstast um. Men er nú onki um hetta, at orð í donskum, sum hava (d) har kann man, eg vil siga, at í flestum førum, seta eitt (ð). Og somuleiðis langa y har, ið danska y er, og so eisini langa ý.

Eg fari bara at loypa úti og lata alt hitt við Ólavi-Jákupi og Óla fara aftur við.

Nýggjárið, tað er eisini farið. Vit fara bara eftir kvinnuni, tað var okkurt veri enn tað fyrr. (skemt) Kallur og kona, tað má vera rættliga gamalt. Men hatta við konu, tað kann ikki so lættliga farast um.

Kona og konufólk. Eg vil halda, at konufólk, tað taka vit til felagsnevna.

Fara vit aftur eftir, so fer konufólk at arta seg fyrst til nýfóðing (gentubarn).

Smagenta — halvvaksin genta — vaksen genta — (giftingarfor). Soleingi hon onki barn eigur, og er

ógift, er hon genta. Fara árin við henni, er hon eldri genta. Men aftur seinri, og onki mannfólk hyggur at henni, tá er hon væl áleiðis at kallast gomul genta.

Hetta við kvinnuni er eins og at oysa av einum størri brunni. Tá eg var ungur, var tað vanligt at seta uttan á bræv, tað var til gentu, ungmy. Um ikki sum í áðurnevnda fari eru eisini moyggj — sprund. Fyriuttan tað mishátta navnið kelling. Eg tonki mær til, at tað kemst av tí danska »kælling«.

Min góði Svenning, hata við orðabólkin hjá Johan Fritzner, stendur um orðið maður (teir skrivaðu maðr,) maðr, (menneske uden hensyn til køn).

Tað er væl ongin so bláoygdur at fara at leita eftir føroyskum orðum í hási aldargomlu norsku søgu. Eg tonki mær ikki, at tú er ein teirra, ið er harmur um, at orðið kvinna ikki er eitt gott orð, tá tað man koma av danska (kvinde).

Eg ivist ikki í, at hasin samanburðurin við orðinum kvinna kemst av (kvinde). Men hvi í allari víðu verð kunnu vit ikki nýta kvinnuna sum konufólk, tað er jú tað hon er. Áðrenn eg fari til tað seinasta við lögtingsmanni v.m. skal eg bert nerta við hasar 4 konurnar. Vevkona, seymikona, neyta-

kona, og endiliga brúðkona. Eg kenni ógvuliga væl hasi 4 konunøvnini, alt gott um sjálva neytakonuna, men tað orðið hevur ikki verið í miklum meti. Tað kundi gott verða sagt um ein hvønn mann, ið gjørdi okkurt bytt, ið ikki somdi seg fyrri ein rættan mann, at tú ert ein neytakona, t.v.s. í lítum mæti.

Hin 10 ára gamla brúðkonan eigur onga grund at standa á, hon var brúðarmoyggj og ikki kona. Formaður, hvi ikki fyrirstøðukvinnu, mær hevði dámt betur hatta orðið enn forkvinnu.

Tað var, ella er kvinna, ið skipaði fyrri (ið skipar fyrri). Tað er eisini ein formur fyrri at ganga á odda fyrri einum ella øðrum.

Um bert kvinnan fær innivist í málinum, so situr tað orðið nógv betur enn kona sum lögtingskona, landsstýriskona.

Kvinnu er so nógv líðiligi orðafelli. Tá kann talan bæði vera um gifta ella ógifta enn tað gomul ella ógifta, enn tað gamla ella heilt unga. At enda, mentalitetur.

Eg sigi tær enn einaferð takk fyrri eitt sakligt aftursvar. Ein serstøkk til tað allar seinasta.

Vina heilsan
Hentzar Joensen

Verkstaðið VÓN søkir verkstaðsassistent

Verkstaðið VÓN søkir eftir manni við útbúgving sum snikkari ella húsa-smíður at byrja skjótast til ber ella eftir avtalu.

Arbeiðið fevnir um upplæring og vegleiðing av 10 arbeiðsfólkum á verkstaði við ymiskum uppgávum.

Starvið er lønt eftir sáttmála millum S.L. og Figgjarmálaráðið, skala-trin 19-24 + viðbót eftir Statens lønarrámmu.

Umsóknir við próvskjølum og móguligum viðmælum verða at stíla til Sosialstyrelsen og sendast til Verkstaðið VÓN, Hóvabrekka 1, Postbox 2003, 3800 Argir og mugu verða okkum í hendi áðrenn 14. februar 1986.